

# ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ "ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ"

Ένημερωτική έκδοση

Μιά σύντομη εισαγωγή περί Πνευματισμού,  
Τών κειμένων του Θείου Φωτός, και  
Του Πνευματιστικού Όμιλου Αθηνών «Τό Θεϊόν Φῶς»



ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ  
«ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»

Πρώτη έκδοση: Άθήνα 2011

© Copyright:

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

«ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»

Νιόβης 12 - 112 52 ΑΘΗΝΑ

Τηλ. - Φάξ: 210.2236469

Ίστοσελίδα: [www.divinelight.org.gr](http://www.divinelight.org.gr)

E-Mail: [info@divinelight.org.gr](mailto:info@divinelight.org.gr)

## Μέρος 1<sup>ο</sup>

### ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

#### 1. Ὁ Πνευματισμός ανά τούς αἰῶνες

Ἡ πίστη στήν ὑπαρξη τοῦ Οὐράνιου (ἡ Πνευματικού) Κόσμου εἶναι ἓνα θεμελιῶδες ἀξίωμα πού ὑπάρχει σέ ὅλες τίς θρησκεῖες.

Κάθε θρησκεία, μέ τόν ἓνα ἢ τόν ἄλλον τρόπο παραδέχεται καί περιγράφει ἓναν ἀόρατο κόσμο, στόν ὅποιο μεταβαίνουν καί συνεχίζουν νά ζοῦν οἱ ψυχές τῶν ἀνθρώπων, ὅταν αὐτές ἐγκαταλείψουν τό ὑλικό τους περίβλημα. Ἐπίσης, παραδέχεται καί περιγράφει μηχανισμούς καί διαδικασίες μέ τίς ὁποῖες εἶναι ἐφικτή ἡ σύνδεση καί ἡ ἐπικοινωνία μέ τόν Κόσμο αὐτόν.

Ποικίλοι εἶναι οἱ τρόποι, οἱ μηχανισμοί καί οἱ διαδικασίες πού μεταχειρίσθηκαν οἱ ἄνθρωποι ἀνά τόν κόσμο διά μέσου τῶν αἰῶνων, προκειμένου νά γίνεῖ ἐφικτή αὐτή ἡ ἐπαφή μέ τόν ἀόρατο κόσμο τῶν πνευμάτων. Ἱερεῖς τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου, Ἀστρολόγοι, Πυθίες τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, γκουρού τῶν Ἰνδιῶν, Προφήτες τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης, Σαμάνοι, Λάμα, Ἱερεῖς ὄλων τῶν θρησκειῶν, Μάγοι

ἄγριων φυλῶν τῆς ζούγκλας, ἀκόμα καί τά σύγχρονα μέντιουμ, ἀναζήτησαν καί ἀνακάλυψαν ὁ καθένας τόν δικό του τρόπο ἐπικοινωνίας.

Ὅλα αὐτά πού περιγράψαμε, ὑπάγονται στήν γενική ἔννοια τοῦ Πνευματισμοῦ. Ἐπομένως, ὁ Πνευματισμός, δηλαδή ὁ,τιδήποτε σχετίζεται μέ τήν ἐπαφή τῶν δύο κόσμων, τοῦ Γήινου καί τοῦ Οὐράνιου, ἀποτελεῖ τό κοινό στοιχεῖο ὅλων τῶν θρησκευτῶν.

Ἐδῶ πρέπει νά γίνει μιά πολύ σημαντική ἐπισημανση. Ὅπως στόν γήινο κόσμο ὑπάρχουν καλοί καί κακοί ἄνθρωποι, ἔτσι καί στόν Οὐράνιο (Πνευματικό) Κόσμο ὑπάρχουν τά Ἄγαθά καί τά Πονηρά πνεύματα. Μέ βάση αὐτό, διακρίνουμε δύο κατηγορίες τοῦ Πνευματισμοῦ καί τῶν Πνευματιστῶν: α) Αὐτῶν πού ἔρχονται σέ ἐπαφή μέ τά Ἄγαθά πνεύματα, καί β) αὐτῶν πού ἔρχονται σέ ἐπαφή μέ τά Πονηρά. Ὁ πρῶτος ὀνομάζεται Θετικός ἢ Ἀκραιφνής Πνευματισμός, ὁ δεύτερος Ἀρνητικός Πνευματισμός.

Στήν ἐπισημανση αὐτή πρέπει νά ἀναζητηθεῖ ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὁ Πνευματισμός παρεξηγήθηκε καί καταπολεμήθηκε. Ἡ ἔλξη τῆς ὕλης ὀδήγησε τούς ἀνθρώπους νά ἀσχοληθοῦν κυρίως μέ τόν Ἀρνητικό Πνευματισμό, προκειμένου νά βοηθηθοῦν στήν ἐπιτευξη πάσης φύσεως ὑλικῶν των ἐπιδιώξεων. Καί γιά νά ἐπικεντρώσουμε τό ἐνδιαφέρον μας στόν Χριστιανισμό, αὐτό ὀδήγησε τούς ἀρμόδιους τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων νά τόν ἀπαγορεύσουν.

## 2. Ο νεώτερος Πνευματισμός

Όμως τό ενδιαφέρον τῶν ἀνθρώπων πρὸς τόν Πνευματισμό ποτέ δέν ἔσβησε ἐντελῶς, παρά τήν καταπολέμησή του ἀπό πολλές ἐκκλησίες, γιά τούς λόγους πού ἀναφέραμε, εἰδικά κατά τή διάρκεια τοῦ Μεσαίωνα.

Συνέχισε νά υφίσταται μέ διάφορες μορφές, σέ ὅλες τίς ἐποχές, ἔστω καί ὑπό πλήρη μυστικότητα.

Ο νεώτερος Πνευματισμός ξεκίνησε στά μέσα τοῦ 19<sup>ου</sup> αἰώνα, εἰδικά μέ τά φαινόμενα στήν οἰκία τῆς οἰκογένειας Fox, στό Hydesville τῆς Νέας Ὑόρκης. Αὐτά δέν μποροῦσαν νά ἀφήσουν τόν ὑπόλοιπο κόσμο ἀδιάφορο. Ἄνθρωποι μέ ἀνοιχτό μυαλό καί ἐρευνητικό πνεῦμα κατάλαβαν ὅτι ὑπάρχει κάτι πέραν τῆς ὑλικῆς πραγματικότητας, κάτι τό ὁποῖο ἢ ἐπιστήμη δέν μποροῦσε νά ἐξηγήσει καί στό ὁποῖο ἡ ἐκκλησία μέ τά δόγματά της δέν μποροῦσε νά δώσει ικανοποιητικές ἀπαντήσεις. Αὐτή ἦταν ἡ πραγματικότητα τοῦ κόσμου τῶν πνευμάτων, ἕνας ἀόρατος κόσμος ὅπου ὅλες οἱ ψυχο-πνευματικές ὀντότητες ὑπάρχουν καί ἐνεργοῦν.

Αὐτό πού ἀναζωπύρωσε τό ενδιαφέρον γιά τόν Πνευματισμό ἦταν πράγματι ἡ δίψα τοῦ ἐξελιγμένου ἀνθρωπίνου πνεύματος πρὸς εὕρεση ικανοποιητικῶν ἀπαντήσεων σέ αἰώνια ὑπαρξιακά ἐρωτήματα, ὅπως «ποιοί εἴμαστε;», «ποιός εἶναι ὁ σκοπός μας στόν πλανήτη αὐτό;», «τί γίνεται μετά τόν θάνατο;», «εἶναι ἡ ψυχὴ ἀθάνατη;» κ.ἄ.

Μέ τά διάφορα πνευματιστικά φαινόμενα ἔγινε σύντομα ἐμφανές ὅτι ὑπάρχει ἓνα «μέρος» τῆς ἀνθρώπινης ὄντοτητας τό ὁποῖο ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχει καί μετά τόν θάνατο καί ὅτι ἡ προσωπικότητα φαίνεται νά διατηρεῖται. Τώρα ξέρουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι μία ψυχο-πνευματική ὄντοτητα (ἔχει δηλαδή πνεῦμα καί ψυχή, ἀρρήκτως συνδεδεμένα) καί εἶναι αὐτή ἡ ὄντοτητα πού ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχει μετά τόν θάνατο τοῦ ὑλικοῦ σώματος.

Ἔτσι, οἱ ἄνθρωποι ἀναπόφευκτα ἀναζήτησαν τήν ἐπαφή μέ τίς ψυχο-πνευματικές ὄντοτητες (θά τίς ἀποκαλοῦμε «πνεύματα», ἐν συντομίᾳ). Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἤθελαν ἀπλῶς νά ἔρθουν σέ ἐπαφή μέ φίλους καί συγγενεῖς πού εἶχαν πεθάνει. Εἶναι πάντα μιά μεγάλη ἀνακούφιση σέ κάποιον νά ξέρει ὅτι τά ἀγαπητά του πρόσωπα ἐξακολουθοῦν νά ὑπάρχουν. Ἄλλοι ἦταν ἀπλῶς περίεργοι νά μάθουν περισσότερα γιά τά πνευματιστικά φαινόμενα καί λίγοι ἦταν αὐτοί, οἱ πιά ἐξελιγμένοι πνευματικά, οἱ ὁποῖοι ἀναζήτησαν τίς διδασκαλίες καί τήν γνώση πού μεταδόθηκε ἀπό ἀνώτερα πνεύματα.

Σήμερα ὁ πνευματισμός ἔχει τρεῖς κύριες κατευθύνσεις:

α) Νά ἀποδείξει τήν ὕπαρξη τοῦ Πνευματικοῦ κόσμου καί τήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς,

β) Νά παρηγορήσει καί νά ἐνισχύσει τούς πενθοῦντες μέσω τῆς ἄμεσης ἐπαφῆς καί συνομιλίας μέ τά ἀγαπημένα τούς πρόσωπα, καί

γ) Νά δώσει στόν ἄνθρωπο τίς κατάλληλες διδασκαλίες, τόσο γιά τά καθήκοντά του ὅσο καί γιά τά μεγάλα προβλήματα πού τόν ἀπασχολοῦν.

### **3. Τί εἶναι τά πνεύματα**

Τά πνεύματα ἀπό ὄντολογικῆς πλευρᾶς δέν διαφέρουν σέ τίποτα ἀπό τούς ἀνθρώπους. Ἡ μόνη διαφορά εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι βρίσκονται ἐγκλωβισμένοι, ἢ μᾶλλον δεσμευμένοι στό ὑλικό τους περίβλημα, τό σῶμα.

Γιά νά γίνει περισσότερο κατανοητή αὐτή ἡ εἰκόνα, ἄς φαντασθοῦμε δύο καναρίνια. Ἐνα ἐλεύθερο στή φύση καί τό δεύτερο κλεισμένο μέσα σέ ἕνα κλουβί. Μεταξύ τους δέν ὑπάρχει καμία διαφορά, ἐκτός ἀπό τό ὅτι τό δεύτερο καναρίνι ζεῖ σέ ἕναν περιορισμένο χῶρο. Μπορεῖ, ὅμως, νά γίνει ἐναλλαγή στήν κατάστασή τους: Τό δεύτερο δραπετεύοντας ἀπό τό κλουβί ἐλευθερώνεται, ἐνῶ τό πρῶτο τοποθετούμενο στό κλουβί δεσμεύεται.

Ἀκριβῶς ἡ ἴδια εἰκόνα ἰσχύει καί γιά τούς ἀνθρώπους: Ὁ ἄνθρωπος ἐλευθερούμενος ἀπό τά δεσμά τοῦ σώματος γίνεται πνεῦμα· τό φαινόμενο αὐτό ἀποκαλεῖται «θάνατος». Ἐνα δέ πνεῦμα τό ὅποιο εἰσέρ-

χεται ἐντός τοῦ σώματος καθίσταται ἄνθρωπος· τό φαινόμενο αὐτό ἀποκαλεῖται «γέννηση».

Ἄρα τό πνεῦμα δέν εἶναι κάτι διαφορετικό ἀπό τόν ἄνθρωπο. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος χωρίς τό ὑλικό του περίβλημα. Εἶναι τό ἄυλο μέρος τῆς ὑπαρξῆς του, τό ὁποῖο στόν πνευματισμό ἀποκαλεῖται «ψυχοπνευματική ὄντοτητα».

Οἱ ἄνθρωποι μετά τόν γήινο θάνατό τους, ἐξακολουθοῦν, ὡς πνεύματα πλέον, νά διατηροῦν τήν προσωπικότητά τους, ἐπανερχόμενοι στήν κατάσταση στήν ὁποία εὐρίσκοντο προτοῦ κατέλθουν στόν ὑλικό κόσμο.

Μία ἄλλη σημαντική διαφορά τῶν πνευμάτων σέ σχέση μέ τούς ἀνθρώπους, (ἐκτός ἀπό τό ὅτι δέν διαθέτουν ὑλικό περίβλημα), εἶναι ὁ εὐρύτατος χῶρος κίνησής τους μέσα στίς πνευματικές διαστάσεις, καί ἡ δυνατότητα νά ἀντιλαμβάνονται καί νά γνωρίζουν ἀπείρως περισσότερα πράγματα ἀπό ὅ,τι οἱ ἄνθρωποι στόν στενό καί περιορισμένο χῶρο τῆς Γῆς.

Ἄρα ὁ κόσμος τῶν Πνευμάτων εἶναι ἡ ἄλλη πλευρά τοῦ ὑλικοῦ κόσμου. Εἶναι ὁ κόσμος ἀπό τόν ὁποῖο προερχόμαστε καί στόν ὁποῖο κάποτε ἀναπόφευκτα θά καταλήξουμε. Εἶναι ὁ κόσμος πού περιλαμβάνει ὅσα ἀγαπημένα μας πρόσωπα ἔχουν φύγει ἀπό αὐτή τήν ζωή, καί τά ὁποῖα ἐξακολουθοῦν νά ἐνδιαφέρονται ἄμεσα γιά τούς γήινους. Συνεπῶς ἡ ἐπαφή καί ἡ ἐπικοινωνία δέν εἶναι κάτι δαιμονικό ἢ σατανικό, ἀλλά δωρεά τῆς Θείας Πρόνοιας πού ἐπέτρεψε νά ὑφίστανται μερικά «παράθυρα» στό διαχωρι-



στικό παραπέτασμα πού υπάρχει μεταξύ του υλικού και του πνευματικού κόσμου.

Αυτά τὰ παράθυρα ἐπικοινωνίας μεταξύ υλικού και πνευματικού κόσμου υπάρχουν, ἀκριβῶς γιὰ νὰ μὴν αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος ἀπομονωμένος ἀπὸ τὸν Οὐράνιο κόσμο. Τὰ παράθυρα αὐτὰ ἀνακάλυπταν ὅσοι εἶχαν κατάλληλες ἰκανότητες, εἴτε ἀπὸ τύχη εἴτε μὲ θεία ἔμπνευση, καὶ τὰ χρησιμοποιοῦσαν κατὰ διάφορους τρόπους.

Ἔτσι ἐξελίχθηκε σιγά-σιγά ὁ πνευματισμός. Πιστεύουμε, λοιπόν, ὅτι ἔχουν ὠριμάσει πλέον οἱ συνθηκῆς νὰ ἀπαλλαγῆ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὶς προκαταλήψεις καὶ τὶς φοβίες ἐναντι τοῦ πνευματισμοῦ.

#### **4. Τὸ «πιστεύω» τοῦ Πνευματισμοῦ**

Ἀπὸ τὰ προηγούμενα γίνεται φανερό ὅτι ὁ Πνευματισμός καθ' ἑαυτὸς δέν εἶναι θρησκεία, ἀλλὰ ἀποτελεῖ τὸν συνδετικό κρίκο μεταξύ ὄλων τῶν θρησκειῶν. Δέν εἰσάγει «καινὰ δαιμόνια», ἀλλὰ ἀποκαλύπτει τὶς αἰώνιες ἀλήθειες ὡς πρὸς τὶς σχέσεις καὶ ἐπαφές μεταξύ τῶν δύο Κόσμων. Μὲ τὶς πολλαπλὰ τεκμηριωμένες διαπιστώσεις του, διαμόρφωσε θεωρίες καὶ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα στήν οὐσία τους ταυτίζονται μὲ τὰ συμπεράσματα καὶ διδασκαλίες πού ἔχουν διατυπωθεῖ κατὰ καιροῦς, τόσο στὶς διδα-

σκαλίες τῶν Θρησκευτῶν ὅσο καί σέ διάφορες φιλοσοφικές-μεταφυσικές θεωρίες .

Ὁ Πνευματισμός δέν υἱοθετεῖ δογματικές θέσεις, ἀλλά εἶναι ἀποτέλεσμα συστηματικῶν πειραματισμῶν καί σχολαστικῆς ἔρευνας. Ἕνας πολύ μεγάλος ἀριθμός ἐπιστημόνων, ὄλων τῶν εἰδικότητων, ἀνάλωσαν πολύ χρόνο καί πολλή μελάνη στήν ἐξέταση τῶν πνευματιστικῶν φαινομένων καί ἡ ἐργασία τους ἔχει ἀποδώσει ἐξαιρετικούς καρπούς.

Ὅλα τά πορίσματα τοῦ Πνευματισμοῦ ὑπόκεινται στόν ἐλεύθερο ἔλεγχο κάθε κριτικῆς γιά τήν ἐγκυρότητά τους. Εἶναι ὅμως ἀπαράδεκτο, νά ἀπορρίπτονται τά πάντα χωρίς τήν ἐλάχιστη ἐξέταση πρὸς διαπίστωση τῆς ἀλήθειας, ἀπό ἐκείνους πού δέν ἔχουν ὄχι μόνο τήν παραμικρή ἐμπειρία καί γνώση τῶν πνευματιστικῶν φαινομένων καί θεωριῶν, ἀλλ' οὔτε τήν στοιχειώδη διάθεση νά τά διερευνήσουν.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιά περισσότερες πληροφορίες σχετικά μέ τά θέματα αὐτά, μποροῦν νά μελετήσουν τά δύο βιβλία τοῦ Δημ. Μακρυγιάννη:

1) «Πνευματισμός. Ἱστορικά τεκμήρια ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τόν Χριστιανισμό» καί

2) «Ὁ Πνευματισμός καί ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος».  
(Ἐκδόσεις Π.Ο.Α. «Τό Θεῖον Φῶς»).

## Μέρος 2<sup>ον</sup>

### Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ «ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»

#### 1. Σύντομο ιστορικό του Όμιλου

Ο Πνευματιστικός Όμιλος Ἀθηνῶν «Τό Θεῖον Φῶς» ξεκίνησε ἀπό ἕναν μικρό πνευματιστικό Κύκλο, ὁ ὁποῖος λειτουργοῦσε στίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 1950, στό Χαλάνδρι, σάν μία συγκέντρωση λίγων ἀνθρώπων πού εἶχαν ζωηρό ἐνδιαφέρον γιά τόν Πνευματισμό καί τά μεταφυσικά φαινόμενα.

Σιγά-σιγά τά μέλη τοῦ Κύκλου αὐτοῦ ὀργανώθηκαν καί συστηματοποίησαν τίς διαδικασίες τῶν Ἐπικοινωνιῶν. Οἱ Συνεδριάσεις μετεφέρθησαν (περίπου τό 1969) ἀπό τό Χαλάνδρι στό σπίτι τοῦ Κων. Κοροντζή στήν ὁδό Νάξου 116 στήν Κυψέλη. Ἐκεῖ, ἡ ὁμάδα τῶν πνευματιστῶν ἡ ὁποία διοργάνωνε τίς Συνεδριάσεις, ἀποφάσισε νά ἐπισημοποιήσει τήν λειτουργία της. Ἔτσι τό 1972 ἰδρύθηκε τό μή-κερδοσκοπικό σωματεῖο μέ τήν ἐπωνυμία **ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ «ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»**.

Σήμερα ὁ Όμιλος στεγάζεται σέ ἰδιόκτητο χῶρο, στήν ὁδό Νιόβης 12 – Πατήσια.

Ὁ Γεώργιος Πιζάνης (+1979), συμμετεῖχε ἀρχικά ὡς ἀκροατής στίς Συνεδριάσεις τοῦ Πνευματιστικοῦ

Κύκλου στό Χαλάνδρι, όπου τό ἔτος 1961 τοῦ ἀποκαλύφθηκαν οἱ δυνατότητές του γιά ἐπικοινωνία. Κατόπιν συμμετεῖχε ὡς ὁ μοναδικός Ἐπικοινωνός στίς Συνεδριάσεις πού ἐγίνοντο στό σπίτι τοῦ Κ. Κοροντζή. Σέ ὅλη τήν περίοδο 1961 – 1979, ἔλαβε ἕναν τεράστιο ἀριθμό μηνυμάτων καί διδασκαλιῶν, ὑπαγορευμένων ἀπό τοὺς Ἀνώτερους Ἀρχηγούς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Οἱ μεταδιδόμενες Ἐπικοινωνίες κατεγράφοντο ἄμεσα σέ Βιβλία Πρακτικῶν τά ὁποῖα στό τέλος τῆς Συνεδρίας ὑπεγράφοντο ἀπό τοὺς παριστάμενους. Τά (χειρόγραφα) ἐπίσημα αὐτά Πρακτικά, σήμερα καθαρογράφονται καί ἐκδίδονται σέ βιβλία.

## **2. Ὁ ρόλος τοῦ Ὁμίλου σήμερα**

Σήμερα ἡ κύρια λειτουργία τοῦ Ὁμίλου εἶναι ἡ προώθηση τοῦ Ἀκραιφνοῦς Πνευματισμοῦ, κυρίως μέσω τῆς ἐκδοσης τῶν Ἐπικοινωνιῶν σέ βιβλία. Τό ὅλο ἔργο ἔχει ἐκδοθεῖ σέ 25 βιβλία, στήν Ἑλληνική γλώσσα, διατηρώντας ἐπακριβῶς τή γλωσσική μορφή μέ τήν ὁποία μετεδόθησαν οἱ ἐπικοινωνίες. Πέντε ἀπό αὐτά τά βιβλία ἔχουν μεταφραστεῖ καί στά Ἀγγλικά.

Ἔχουμε ἤδη ἀναφέρει ὅτι τά κείμενα τοῦ Θείου Φωτός μεταδόθηκαν ἀπό ἀνώτερες πνευματικές ὀντότητες ὡς τό νέο φῶς πού θά φέρει τήν ἀνθρωπότητα στόν προορισμό της. Αὐτά τά μηνύματα καί οἱ διδασκαλίες καλύπτουν ὅλες τίς πτυχές τῆς ἀνθρώπινης γνώσης καί ἀπευθύνονται σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους σέ ὅλες τίς ἐποχές.

Ένα βασικό χαρακτηριστικό τῶν κειμένων αὐτῶν εἶναι ὅτι περιέχουν πολλαπλά μηνύματα σέ πολλά επίπεδα. Εἶναι κοινή ἐμπειρία ὅτι, τήν πρώτη φορά πού διαβάζει κάποιος ἕνα τέτοιο κείμενο, θά κατανοήσει ἕνα συγκεκριμένο ἀριθμό ἐννοιῶν. Τήν ἐπόμενη φορά πού θά διαβάσει τό ἴδιο κείμενο (ἢ μᾶλλον θά τό μελετήσει σέ βάθος), κάποιες ἄλλες ἐννοιες θά ἔρθουν στήν ἐπιφάνεια καί ἡ κατανόηση, γενικά, τῶν διδασκαλιῶν πού ἐμπεριέχονται στό κείμενο θά διευρυνθεῖ. Ὑπάρχει μία θεία ἐνέργεια πού διαποτίζει τά κείμενα. Εἶναι ὁ Θεῖος Λόγος πού ἐπενεργεῖ στόν ἐσωτερικό μας κόσμο καί φωτίζει τό πνεῦμα μας.

Μία ἄλλη δραστηριότητα τοῦ Πνευματιστικοῦ Ὁμίλου εἶναι, ὅταν αὐτό κρίνεται σκόπιμο, ἡ ἔκδοση βιβλίων σχετικῶν μέ τόν Πνευματισμό, εἴτε αὐτά ἀναφέρονται στά πνευματιστικά φαινόμενα, εἴτε προβάλλουν καί προωθοῦν τόν ἀκραιφνή πνευματισμό.

Ἐκτός ἀπό τήν ἔκδοση τῶν μηνυμάτων τοῦ Οὐρανοῦ σέ βιβλία, ὁ Ὁμιλος δραστηριοποιεῖται σήμερα μέ τήν συμμετοχή σέ ἐκθέσεις καί σέ φεστιβάλ βιβλίων. Ἐπίσης, τά μέλη του συνέρχονται τακτικά γιά νά συζητήσουν πάνω στίς διδασκαλίες καί νά ἀφομοιώσουν τά μηνύματα τοῦ Οὐρανοῦ.

### **3. Κύρια θέματα τῶν κειμένων τοῦ «Θείου Φωτός»**

Εἶναι ἀδύνατο νά ἀπαριθμήσουμε ὅλα τά θέματα πού καλύπτονται στά κείμενα τοῦ Θείου Φωτός, ἀλλά παραθέτουμε μερικά ἀπό τά βασικότερα:

**Περί τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου:** Περιγράφεται ἡ δομή καί ἡ ἱεραρχία τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, καθὼς καί ὅλοι οἱ Σταθμοί τῆς ἐξέλιξης καί ἡ Οὐράνια Διοίκηση.

**Περί τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀνθρώπου στή Γῆ:** Τά κείμενα περιέχουν πολύτιμα μαθήματα γιά τήν κατανόηση τοῦ σκοποῦ μας στό φυσικό ἐπίπεδο καί τίς ὑποχρεώσεις μας ὡς ἀνθρώπινες ὀντότητες.

**Μετενσάρκωση καί κάρμα:** Αὐτές οἱ βασικές ἀλήθειες ἀποτελοῦν θεμελιώδεις ἀρχές τοῦ Πνευματισμοῦ καί τό νόημα καί ἡ σημασία τους ἐξηγοῦνται σέ διάφορα κείμενα.

**Περί τῆς ψυχῆς καί τοῦ πνεύματος:** Ἡ διαφοροποίηση μεταξύ ψυχῆς καί πνεύματος γίνεται κατανοητή στά κείμενα καί ἡ φύση καί ὁ ρόλος τοῦ καθενός ἐξηγοῦνται λεπτομερῶς.

**Περί τῶν δύο φύλων:** Ἐδῶ βλέπουμε τούς ξεχωριστούς ρόλους τῶν δύο φύλων, ἡ κατανόηση τῶν ὁποίων θά ὀδηγήσει στήν ἐξέλιξη τῆς ἀνθρωπότητας σέ ἀνώτερα ἐπίπεδα.

**Περί τοῦ Κακοῦ:** Ὑπάρχουν διάφορες ἐπικοινωνίες περί τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος καί γενικά περί πονηρῶν πνευμάτων, ὅπως ἐπίσης καί σχετικά μέ τό πῶς τό κακό εἶναι ὀργανωμένο στή Γῆ καί πῶς μαστίζει τόν κόσμο.

**Περί φυσικῶν φαινομένων καί μυστηρίων:** Πολλές ἐπικοινωνίες καί ἐξηγήσεις ἔχουν δοθεῖ γιά ἄλυτα μυστήρια καί φυσικά φαινόμενα, ὅπως τό Τρίγωνο

τῶν Βερμούδων, οἱ ἱπτάμενοι δίσκοι καί πολλά ἄλλα μυστήρια τῆς Γῆς καί τοῦ Οὐρανοῦ.

**Ὁ χρυσός κανόνας τοῦ Μέτρου:** Ὅπως ἐξηγεῖται σέ πολλές ἐπικοινωνίες, ὁ χρυσός κανόνας τοῦ μέτρου εἶναι θεμελιώδης ἀρχή γιά τό πῶς πρέπει νά ζοῦμε τή ζωή μας στή Γῆ.

**Περί ἐπιστήμης, ἱατρικῆς καί νόμων:** Ἐπιστημονικές ἀλήθειες καί ἐπεξηγήσεις σέ διάφορους τομεῖς τῆς ἐπιστήμης, ἀπό τήν φύση τοῦ ἠλεκτρισμοῦ μέχρι τήν ἔννοια τῆς πράνα καί τά ἐνεργειακά κέντρα τοῦ σώματός μας.

**Περί θρησκείας καί κλήρου:** Μηνύματα περί τοῦ πῶς πρέπει νά συμπεριφέρεται ὁ κληρός καθῶς καί περί τῆς μελλοντικῆς ἔνωσης τῶν Ἐκκλησιῶν.

**Περί μουσικῆς:** Πολλοί μουσικοσυνθέτες ἔχουν δώσει ἐπικοινωνίες σχετικά μέ τή μουσική, τή φύση της καί τή σημασία της.

**Περί ἱστορίας καί ἀρχαίων πολιτισμῶν:** Πολλά κείμενα περιέχουν ἱστορικές περιγραφές ἀρχαίων πολιτισμῶν, ἀπό τήν χαμένη ἡπειρο τῆς Ἀτλαντίδας μέχρι τούς ἀρχαίους Ἑλληνες.

Αὕτη εἶναι μία μικρή λίστα θεμάτων πού περιέχονται στά κείμενα τῶν βιβλίων ἐκδόσεως τοῦ Πνευματιστικοῦ Ὁμίλου. Ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀναγνώστης θά βρεῖ ἕναν θησαυρό γνώσεων σ' αὐτές τίς διδασκαλίες ἀλλά τό πῶς σημαντικό εἶναι ὅτι θά βρεῖ τήν φώτιση γιά νά βαδίσει τό μονοπάτι πού ὀδηγεῖ στήν Ἀλήθεια.

# Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

## Μέρος 1<sup>ο</sup>

### ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

1. Ὁ Πνευματισμός ἀνά τούς αἰῶνες. .... 3
2. Ὁ νεώτερος Πνευματισμός. .... 5
3. Τί εἶναι τά πνεύματα. .... 7
4. Τό «πιστεύω» τοῦ Πνευματισμοῦ. .... 9

## Μέρος 2<sup>ο</sup>

### Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ «ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»

1. Σύντομο ἱστορικό τοῦ Ὁμίλου. .... 11
2. Ὁ ρόλος τοῦ Ὁμίλου σήμερα. .... 12
3. Κύρια θέματα τῶν κειμένων τοῦ  
Θείου Φωτός. .... 13